

GNIEWKO *rama*

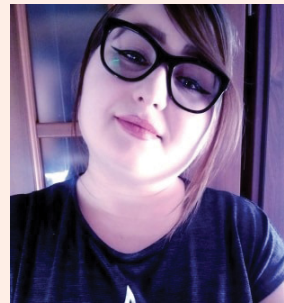
MGOKSiR
W GNIEWKOWIE

SIERPIEŃ 2021 NR 8/2021 • MIESIĘCZNIK GMINY GNIEWKOWO
NAKŁAD 3000 EGZ. • ISSN 1233-9539

SPIS TREŚCI

Sierpień 2021

Czytamy, uczestniczymy

Szanowni Państwo, ostatnie wydanie Gniewkoramy czytaliście w połowie nieco odległego już – lipca. Ta wychodzi w połowie września. Staralam się w tym numerze zawrzeć wiele nadesłanych materiałów tekstowych i fotograficznych, było to nie lada wyzwanie. Nie wszystko zostało zamieszczone, ale większość treści tradycyjnie została ujęta. Materiały do kolejnego wydania, 9/21, możecie przesyłać Państwo do 6 października br. Zapraszam również bezpośrednio do siedziby redakcji w MGOKSiR w Gniewkowie, na ul. Dworcowej 5, celem omówienia Państwa artykułów, jakie mogą znaleźć się w Gniewkoramie. Niezmiennie zachęcam do współtworzenia gminnego, lokalnego, darmowego – miesięcznika. W nakładzie 3 tys. egzemplarzy, trafia do wielu osób indywidualnych czy całych rodzin. Oprócz uważnej i milej lektury Gniewkoramy, życzę Wam także, aby zapowiedziane graficznie wydarzenia, takie jak VII Święto Latawca 18 września na stadionie miejskim, które organizuje GOK z Bonduelle czy też Festyn Ekologiczny 25 września na Rynku, organizowany przez Gminę Gniewkowo, sprawiły Wam taką samą radość jak samo czytanie, niepowtarzalną radość z zabawy we wspólnym gronie. Bo chwile są jak motyle, trzeba je łapać!

Redaktor naczelna

REGULAMIN NA WWW.KISGNIEWKOWO.PL

FESTIWAL KOLORÓW

VII ŚWIĘTO LATAWCA Z BONDUELLE

**18 WRZEŚNIA 2021 | 13:30 REJESTRACJA
14:00 START | STADION MIEJSKI**

KONKURS LATAWCÓW || DOSKONAŁA ZABAWA || RODZINNA ROZRYWKA

Bonduelle

MGOKSiR W GNIEWKOWIE

BOGATS I O DOBRĄ MUZYKĘ I CIEKAWY HISTORIE. PO KONCERCIE MUSIATOWICZÓW

17 lipca w sobotę w MGOKSiR na sali koncertowej odbył się koncert ojca i syna, Jacek i Michał Musiatowiczów. Przyjechali z województwa lubelskiego, z Radzyna Podlaskiego. Jest to miasteczko dwa razy większe od Gniewkowa. Związani ze sceną krakowską, zaprezentowali repertuar, jaki na długo obecnym zostanie w pamięci.

Występ Musiatowiczów był wspólny. Na początku śpiewał i grał ojciec Jacek, któremu na gitarze elektrycznej solowej towarzyszył syn. Druga część koncertu obejmowała występ samego syna, Michała, który pokazał na swojej gitarze prawdziwą wirtuozerię. Michał Musiatowicz występował zresztą w Must be the Music, który to występ można łatwo odnaleźć na YouTube.

Muzyka autorska Jacka Musiatowicza to przede wszystkim utwory z płyty pt. „Tak bym chciał”. Album ten można również w całości znaleźć na YouTube, na profilu syna Michała. Jacek Musiatowicz to poeta. Nagradzany, doceniany, wolny duch, co słysząc w jego pełnych emocji tekstach. Syn Michał z kolei zostanie w pamięci obecnych na koncercie przede wszystkim jako szybki, rewelacyjny, dobrze technicznie grający gitarzysta. Jego solówki były prawdziwym rarytasem do oglądania i słuchania.

Musiatowicze znani są przede wszystkim ze swoich tzw. koncertów profilaktycznych. Ojciec Jacek ma za sobą nieco burzliwą przeszłość, o której zresztą otwarcie opowiada – i na scenie, i poza nią. Bogaty w doświadczenie, bogactwo to zaprezentował nie tylko muzycznie, ale także słownie, przeplatając swoje granie rozmaitymi historiami, uwagami, refleksjami. Nie da się zatem ukryć, że rzeczywiście, jak mówił dyrektor MGOKSiR żegnając Musiatowiczów i dziękując im za występ, obecni na koncercie wyszli z niego o wiele bogatsi – o wrażenia, o opowieści, w końcu o pełną poezję i hartu ducha – muzykę autorską. Warto było jej posłuchać. Warto było być.

Tekst i zdjęcie: RN

RADIO PIK NA TROPIE GNIEWKOWSKICH LEGEND

13 sierpnia w Gniewkowie bawiła dziennikarka Radia Pomorza i Kujaw (PiK), która przyjechała celem nagrania legend związanych z Gniewkowem i naszą Gminą.

Legendy te opowiedziała Katarzyna Podczaska, pracownik MGOKSiR w Gniewkowie, która od 15 lat zbiera legendy kujawskie. W swoim zbiorze ma już ponad 2200 stron legend, bajek i innych opowieści. Pani Katarzyna opowiedziała legendy o Górze Czarownic w Gniewkowie, kościele św. Mikołaja w Gniewkowie, o zatopionym kościele w Murzynie i upiorze pałacowym w Kaczkowie. Legendy te są autentycznym dziedzictwem regionu, zostały spisane ponad 100 lat temu.

Najstarsza, o sabatach czarownic w Gniewkowie, dotyczy roku 1726 r. Zdjęcia miejsc, których dotyczą opowieści, jak i same legendy, można obejrzeć i posłuchać na stronie internetowej Radia PiK: <https://www.radiopik.pl>.

Tekst i zdjęcie: Katarzyna Podczaska

ŚWIET(L)NA MUZYKA. KONCERT JOANNY ALEKSANDROWICZ

To się po prostu musiało udać... Przepiękna sceneria, perfekcyjna oprawa świetlna i akustyczna, widowisko ognia, światła, muzyki i fantastyczny występ. Oczywiście przed koncertem wiele godzin uzgodnień wśród realizatorów światła i dźwięku.

W piątek, 30 lipca, gościliśmy w Gniewkowie artystkę wielkiego formatu, której występ na scenie to nie jest zwykły koncert, ale dzięki starannie dopracowanemu najmniejszym szczegółom, nietuzinkowym aranżacjom, staje się prawdziwą sztuką.

Joanna Aleksandrowicz to artystka obdarzona charyzmą, dusza artysty w czystej postaci, dla której śpiew – dodajmy, że na najwyższym poziomie – jest tylko formą dzielenia się częścią siebie, emocjami.

Seria koncertów plenerowych „Od nocy do nocy” to artystyczne przedsięwzięcie zaplanowane w najmniejszym szczególe, poczynając od pojedynczej pochodni zapalanej obok sceny, a skończywszy na prawdziwej pełni aranżacji muzyczno-wokalnych.

Gniewkowski stawek nigdy nie był tak pięknie ubrany w światło, ogień oraz muzykę. Do tej pory nie było nam dane odkryć niepojętego uroku tego miejsca.

Joanna Aleksandrowicz wraz z zespołem zaczarowała to z pozoru zwykłe miejsce i dzięki niej mogliśmy być w najpiękniejszym plenerze na świecie, zarówno fizycznie, artystycznie, jak i duchowo.

Dzięki uprzejmości Joanny Aleksandrowicz, prezentujemy zdjęcia, które są tylko namiastką tego, co przeżyliśmy w tamten piątkowy wieczór.

Tekst: **Paweł Mikuszewski**

Zdjęcie: **Joanna Aleksandrowicz i ekipa.** Dziękujemy!

GNIEWKOWO DOŻYNKOWO 2021

21 sierpnia w Murzynie odbyły się dożynki Gminy Gniewkowo. Podzielone na część oficjalną i rozrywkową, przyciągnęły mieszkańców zarówno z Gniewkowa, jak i wszystkich sołectw. Rozpoczęły się mszą dożynkową, podczas której wierni podziękowali za dotychczasowe plony, prosząc o kolejne urodzajne lata. Po mszy wszyscy udali się na boisko sportowe, na którym rozstawiona była scena.

Dalszą partię części oficjalnej poprowadził inowrocławski konferansjer Piotr Woltman. Rozdano poświęcony chleb, jak i poczęstowano tortem. Część rozrywkową prowadził Dariusz Niebudek, jeden z najpopularniejszych aktorów na Śląsku. Zagrały zespoły ludowe, Gniewkowie i Wierchosławiczanki, organizowano ze sceny liczne konkursy dla publiczności, zagrały także zespoły: Winył Band oraz Power Play. Muzyka porwała tłumy do wspólnej zabawy. Cieszy fakt, że dożynki odbyły się w pełnej krasie – przypomnieć można, że rok temu odbyła się sama msza dożynkowa.

Tekst: RN

Zdjęcia: Tomasz Gremplewski

GROCK FESTIVAL PEŁNĄ PARĄ

28 sierpnia gościliśmy w Gniewkowie na GrOck Festivalu trzy zespoły, które zakończyły wakacje na rockowo, porywając uczestników festiwalu do wspólnej zabawy. Zgodnie z zamysłem Organizatora, okazję do prezentacji miały dwa zespoły lokalne – Genada i Panzerflower oraz na 35-lecie działalności muzycznej – Szttywny Pal Azji. II edycja GrOck Festival była jak najbardziej udana, co potwierdzają liczne relacje, zdjęcia, w tym video. Kogo jeszcze zjada ciekawość, kto wystąpi na kolejnej edycji?

Tekst: RN

Zdjęcia: MGOKSiR

GNIEWKOWIANIE JEŹDŻĄ PO FESTIWALACH

Rodzimy zespół ludowy – Gniewkowianie – występuje w to lato na festiwalach. Pierwszy miał miejsce w 8 sierpnia w Inowrocławiu i był to X Kujawski Festiwal Pieśni Ludowej. Do konkursu podczas festiwalu przystąpiło 13 zespołów, w tym dwa z naszej gminy: właśnie Gniewkowianie, a także i Wierzchosławiczanki. Gniewkowianie zdobyli III miejsce, a Wierzchosławiczanki – wyróżnienie. Drugim festiwalem był Festiwal Lato Dialogu Kultur w Cheł-

mnie, 29 sierpnia 2021. Gniewkowianie wystąpili na scenie na zaproszenie Chełmińskiego Domu Kultury oraz Stowarzyszenia Kultury Ludowej „Kundzia”. Cieszą sukcesy zespołów, a przy tym krzewienie folkloru i kultury ludowej. Warto podkreślić, że przy Gniewkowianach występują dzieci: Zespół Pieśni i Tańca. Muzyka łączy pokolenia.

Tekst: RN

Zdjęcia: Kinga Sawicka i RN

MGOKSiR Z NAGRODĄ WOJEWODY

Kapituła konkursowa pod przewodnictwem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Mikołaja Bogdanowicza przyznała nagrodę Miejsko-Gminnemu Ośrodkowi Kultury Sportu i Rekreacji w Gniewkowie w konkursie na Animatorów Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Tradycji Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Do konkursu można było zgłosić do 31 sierpnia br. osoby fizyczne, stowarzyszenia, instytucje oraz inne zorganizowane grupy, które swoją działalnością przyczyniły się do popularyzowania oraz ochrony regionalnej kultury, dziedzictwa narodowego i tradycji. Wyniki zostały ogłoszone 8 września. Serdeczne gratulacje dla całej ekipy GOK-u i podziękowania za trud ich pracy, który przyniósł wyżej opisane wyróżnienie.

Tekst: RN

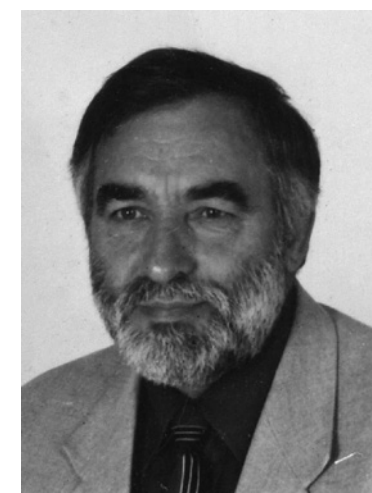

POŻEGNALIŚMY JANA WOŹNIAKA – HONOROWEGO OBYWATELA GMINY GNIEWKOWO

17 lipca 2021 roku zmarł Jan Woźniak – zasłużony działacz sportowy i społeczny, trener i długoletni zawodnik biegów na orientację. Od najmłodszych lat pasjonat sportu. Urodzony 16 grudnia 1939 roku w Murzynku, całe życie związał z Gniewkowem. Już w 1954 roku, jako 15 latek należał do klubu sportowego Cuiavia Inowrocław, gdzie pod okiem trenera trenował biegi na bieżni stadionu oraz biegi przełajowe. W 1967 roku podjął pracę jako gospodarz klubu „Start-Unia” Gniewkowo będąc jednocześnie jego działaczem, członkiem zarządu, a po rezygnacji pana Mariana Teppera, przez jedną kadencję sprawował funkcję sekretarza klubu.

Gdy w 1976 roku powstała w Gniewkowie sekcja biegów na orientację został jej zawodnikiem, a po zdobyciu uprawnień trenerskich, zajął się prowadzeniem sekcji. Zawodnicy, których szkolił bardzo szybko zaczęli odnosić sukcesy indywidualne, zdobywając dwukrotnie medale Mistrzostw Polski i wicemistrzostwo w sztafecie dziewcząt. Podopieczni Pana Jana byli także powoływani do kadry Polski juniorów, a klub awansował do II ligi.

Po rozwiązaniu Zrzeszenia „Start-Unia” przez 2 lata należał do klubu Zawisza Bydgoszcz, a później do Pomorskie-

go Okręgu Wojskowego. Gdy w Gniewkowie reaktywowano sekcję biegów na orientację przy MGOKSiR, przystąpił do niej, by wkrótce kontynuować bieganie w samodzielnym Klubie Biegacza „Jogger” przemianowanym ostatecznie na LZS „Biegus”. Przez długi czas pełnił też funkcję prezesa klubu.

Pracując w Bydgoskiej Fabryce Mebli w Gniewkowie, był założycielem i wieloletnim prezesem koła Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, gdzie zorganizował szereg międzyszkolowych imprez sportowych i rekreacyjnych.

W latach 2002-2015 był Przewodniczącym Koła Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Gniewkowie, organizując między innymi wiele ciekawych imprez i wycieczek. Przez 35 lat był także honorowym dawcą krwi, oddając ponad 120 litrów tego tak cennego leku, pełniąc przy tym funkcję sekretarza Gminnego Klubu Honorowych Dawców Krwi w Gniewkowie. W latach 1998-2002 sprawował funkcję radnego Rady Miejskiej, był też członkiem zespołu „Gniewkowianie”.

Za osiągnięcia sportowe i działalność społeczną otrzymał wiele pucharów, medali i dyplomów, a także Złoty Krzyż Zasługi.

Tekst: Aneta Czerkawska

DOFINANSOWANIE DLA OSP MURZYINKO I OSP KIJEWKO

15 lipca w Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy Wojewoda Kujawsko-Pomorski Mikołaj Bogdanowicz, Prezes Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Ireneusz Stachowiak oraz Kujawsko-Pomorski Komendant Wojewódzki PSP st. bryg. Jacek Kaczmarek, wręczyli jednostkom OSP vouchery w ramach programów: dofinansowanie zakupu sprzętu dla jednostek OSP oraz EKOSTRAŻAK – dofinansowanie termomodernizacji strażnic OSP. Z Gminy Gniewkowo dofinansowanie otrzymały jednostki OSP Murzynko i Kijewko.

Tekst i zdjęcie: Lidia Świdrowicz

UMOWA NA DOWOZY PASAŻERÓW PODPISANA

30 sierpnia 2021 r. w siedzibie Urzędu Miejskiego w Gniewkowie została zawarta umowa pomiędzy Burmistrzem Gniewkowa a Prezesem Kujawsko-Pomorskiego Transportu Samochodowego S.A. we Włocławku, Oddział w Inowrocławiu, na świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy Gniewkowo. Przewóz pasażerów będzie odbywał się na siedmiu liniach komunikacyjnych:

- 1) Gniewkowo – Gniewkowo przez Kijewo-Murzynno,
- 2) Gniewkowo – Gniewkowo przez Zajezerze, Lipie,
- 3) Gniewkowo – Gniewkowo przez Zajezerze, Perkowo,
- 4) Gniewkowo – Wonorze – Gąski,
- 5) Gniewkowo – Słońsko – Szadłowice,
- 6) Gniewkowo – Mierogoniewice – Ostrowo – Wierzchosławice,
- 7) Gniewkowo – Gniewkowo przez Kaczkowo-Dąblin.

Na powyższe linie Gmina Gniewkowo otrzyma dotację ze środków Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Tekst: **Martyna Waloch-Małońska**

Zdjęcia: **Lidia Świdrowicz**

TYSIĘCZNA UMOWA NA DOFINANSOWANIE INWESTYCJI DROGOWYCH PODPISANA

7 września Wojewoda Kujawsko-Pomorski Mikołaj Bogdanowicz podpisał z wójtem Złotnik Kujawskich tysięczną umowę na dofinansowanie inwestycji drogowych w województwie kujawsko-pomorskim. W spotkaniu uczestniczyli również burmistrzowie i wójtowie z powiatu inowrocławskiego, w tym Burmistrz Gniewkowa Adam Straszyński.

Gmina Gniewkowo pozyskała do tej pory z rządowego dofinansowania 4 144 862,00 zł na inwestycje drogowe, tj. droga w Gąskach, Kawęczynie, ul. Walcerzewice i ul. Kwiatowa. Kolejne aplikacje wniosków o dofinansowanie zostały już złożone, a realizacja wykonania tych dróg nastąpi w 2022 roku.

Tekst: **Aneta Czerkawska**

Zdjęcie: **Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki**

PLAC PRZY SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 2 ZOSTANIE WYREMONTOWANY

9 sierpnia 2021 r. Burmistrz Gniewkowa Adam Straszyński podpisał umowę na wykonanie zadania inwestycyjnego pod nazwą: Remont placu przy Szkole Podstawowej nr 2 w Gniewkowie. Umowa została podpisana z firmą TED-HAL Ogrody Sp. z o.o., z siedzibą przy ul. Parkowej 17, 88-140 Gniewkowo, na kwotę 133.024,86 zł brutto. Zakres inwestycji obejmuje wykonanie remontu nawierzchni placu przy Szkole Podstawowej nr 2 w Gniewkowie. W ramach zadania wykonawca wymieni istniejącą, zniszczoną nawierzchnię bitumiczną na nawierzchnię z kostki betonowej. W zakresie inwestycji znajduje się także wykonanie elementów odwodnienia takich jak wpust wraz z przykanalikiem i włączeniem do istniejącej studni kanalizacyjnej. W zakresie inwestycji planuje się wykonanie humusowania wraz z obsianiem trawą terenu wokół placu.

Tekst i zdjęcie: **Lidia Świdrowicz**

ŚWIETLICA WIEJSKA W SZADŁOWICACH ZOSTANIE PRZEBUDOWANA

24 sierpnia 2021 r. Burmistrz Gniewkowa Adam Straszyński podpisał wraz z Zakładem Ogólnobudowlanym Waldemar Flak umowę na wykonanie zadania inwestycyjnego pod nazwą: Przebudowa i rozbudowa budynku świetlicy wiejskiej na terenie działek nr 215/14 i 215/34 w miejscowości Szadłowice. Kwota umowy to 587 700,00 zł brutto. Na realizację zadania Gmina Gniewkowo otrzymała dofinansowanie ze środków Kółka Rolniczego w Szadłowicach w wysokości 200 000,00 zł.

Tekst: **Agnieszka Piasecka**

Zdjęcie: **Lidia Świdrowicz**

DARMOWE PUNKTY WIFI NA TERENIE MIASTA GNIEWKOWO

W maju br. zakończono realizację montażu darmowych punktów WiFi na terenie miasta Gniewkowo w ramach projektu WiFi4UE, na który Gmina Gniewkowo pozyskała bon o wartości 15 000,00 Euro.

Punkty na terenie miasta, w których można korzystać z darmowego internetu zlokalizowane są w następujących miejscach:

1. Wewnętrzne:

- a) Urząd Miejski, ul. 17 Stycznia 11
- b) Ratusz, ul. Dworcowa 17
- c) MGOKSiR, ul. Dworcowa 5
- d) MGOPS, ul. Dworcowa 8
- e) Klub Seniora, ul. 700-lecia 16

f) Centrum Integracji Międzypokoleniowej, Park Wolności, ul. Parkowa

2. Zewnętrzne:

- a) Rynek
- b) Park Wolności
- c) Plac zabaw przy stawku, os. 700-lecia
- d) Boisko SP2
- e) Boisko Orlik SP1
- f) Klub Seniora (komin po dawnej kotłowni)

By móc połączyć się z darmową siecią, należy użyć przycisku Wifi w swoim telefonie bądź komputerze, wyszukać sieć WiFi4EU, zaakceptować warunki regulaminu i się zalogować. Nie trzeba tworzyć swojego konta, wpisywać hasła... Wystarczy połączyć się z darmową siecią i cieszyć się dostępem do internetu.

Tekst: **Anna Nawrocka**

ZWIEŃCZENIE WYDARZEŃ 100-LECIA POWROTU DO MACIERZY

Gdy w listopadzie 1918 roku Polska stała się niepodległym państwem, mieszkańcy Pomorza i Kujaw Zachodnich musieli jeszcze czekać na wolność, odzyskując ją dopiero w styczniu 1920 roku. Z tej okazji w różnych miastach i miasteczkach województwa świętowano 100-lecie odzyskania niepodległości.

Zwieńczeniem tych wydarzeń była uroczystość, która odbyła się 1 września w toruńskim Teatrze im. Wilama Horzycy. Podczas obchodów, Przewodnicząca Sejmiku Województwa Elżbieta Piniewska i Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego Piotr Calbecki wręczyli zasłużonym oraz organizatorom wydarzeń 100-lecia powrotu do macierzy okolicznościowe medale.

Pamiątkowy medal otrzymało również Gniewkowo, reprezentowane przez Burmistrza Adama Straszyńskiego, które świętowało swoją niepodległość w styczniu 2020 roku.

Tekst: **Aneta Czerkawska**

Zdjęcie: **Mikołaj Kuras dla UMWKP**

GNIEWKOWO UPAMIĘTNIŁO OFIARY II WOJNY ŚWIATOWEJ

82 lata temu, od bombardowania Wielunia i ataku na pancernik Schleswig-Holstein na Wojskowa Składnicę Tranzytową na Westerplatte, rozpoczęła się II wojna światowa. Władze Gniewkowa pamiętają o wszystkich pomordowanych i wraz z przybyłymi delegacjami i mieszkańcami Gminy Gniewkowo 1 września o godzinie 12:00 wzięły udział w obchodach rocznicowych upamiętniających poległych w działaniach wojennych. Podczas uroczystości przy obelisku odprawiona została modlitwa w hołdzie bestialsko pomordowanym mieszkańcom naszej Gminy oraz wszystkim poległym w pożodze wojennej. Po wspólnej modlitwie, apelu poległych, salwie honorowej i okolicznościowym przemówieniu, wszyscy zebrani złożyli wieńce przy pomniku.

Tekst: **Aneta Czerkawska**

Zdjęcie: **Lidia Świdrowicz**

„KUJAWSKO-POMORSKA TELEOPIEKA”

Gmina Gniewkowo przystąpiła do projektu partnerskiego „Kujawsko-Pomorska Teleopieka”. Projekt współfinansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020, Oś priorytetowa 9 Solidarne społeczeństwo, Działanie 9.3 Rozwój usług zdrowotnych i społecznych, Poddziałanie 9.3.2 Rozwój usług społecznych.

„Kujawsko-Pomorska Teleopieka” to system opiekuńczo-ratunkowy, który składa się z tzw. bransoletki życia umożliwiającej szybkie wezwanie pomocy w sytuacji zagrażającej zdrowiu lub życiu (np. upadku) oraz centrum operacyjnego, w którym odbierane są sygnały alarmowe od podopiecznych 7 dni w tygodniu przez 24 godziny na dobę.

W Gminie Gniewkowo rozdysponowanych zostanie 21 bransoletek.

Burmistrz Gniewkowa Adam Straszyński w dniu 06.09.2021 r. wręczył dwóm mieszkańcom naszej gminy pierwsze bransoletki. Radość obdarowanych była bezcenna. Czekali na ten moment z niecierpliwością i, jak powiedzieli, spełniło się ich marzenie.

Informacje dotyczące realizacji projektu można uzyskać w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Gniewkowie, ul. Dworcowa 8c, 88-140 Gniewkowo, tel. 52 35 85 360.

Tekst: **Paulina Bębenek**

Zdjęcia: **Lidia Świdrowicz**

100. URODZINY PANI IRENY CIEMNEJ

10 sierpnia 2021 r. setne urodziny obchodziła Pani Irena Ciemna, mieszkanka Gniewkowa.

Jubilatka urodziła się w Straszewie w powiecie Aleksandrowskim. Wraz z rodzicami oraz 8 rodzeństwa zamieszkała w Żyrosławicach, gdzie rodzice Jan i Marianna prowadzili gospodarstwo rolne. Podczas II wojny światowej najpierw pracowała w zakładzie p. Lelewskich, gdzie szyla mundury dla żołnierzy niemieckich, a później w okresie od czerwca do grudnia 1944 roku została wywieziona do pracy przy kopaniu rowów w Czołowie koło Radziejowa.

W czerwcu 1945 roku Pani Irena wyszła za mąż za Łucjana Ciemnego, z którym przeprowadziła się do Szczutowa. Tam podjęła pracę na poczcie. Ze Szczutowa Państwo Ciemni przeprowadzili się kolejno do Grabia, gdzie jubilatka została naczelnikiem poczty, a w 1950 roku z Grabia do Gniewkowa, gdzie również pracowała na poczcie. Razem z mężem doczekali się 4 dzieci, których wychowaniem zajęła się Pani Irena. Gdy dzieci podrosły prowadziła kawiarnię w dawnym Domu Kultury przy ulicy Toruńskiej, należała do Koła Gospodyń Wiejskich w Gniewkowie, a w późniejszym czasie prowadziła sklep z pamiątkami przy ulicy Toruńskiej.

Jubilatka jest osobą bardzo wierzącą. Codziennie ogląda telewizję i czyta bardzo dużo pism religijnych. Ponadto uwielbia kwaśne rzeczy i unika słodczy.

Pani Irena wychowała 4 dzieci, doczekała się 11 wnucząt, 23 prawnucząt i 4 praprawnucząt. Otoczona jest czułą opieką i miłością najbliższych.

Tekst: **Aneta Czerkawska**

Zdjęcie: **Lidia Świdrowicz**

NAJLEPSI Z NAJLEPSZYCH OTRZYMALI STYPENDIA

Stypendia Burmistrza Gniewkowa przyznane są w ramach „Lokalnego programu edukacji uzdolnionych uczniów szkół, których siedziba znajduje się na terenie Gminy Gniewkowo”. Uczniowie otrzymują je za wybitne osiągnięcia oraz wysokie wyniki w nauce.

W tym roku aż 54 uczniów otrzymało stypendia z rąk Burmistrza Adama Straszyńskiego. W ten sposób włodarz wyróżnił najzdolniejszą młodzież. Wśród stypendystów znaleźli się uczniowie szkół podstawowych z terenu miasta i gminy Gniewkowo.

Na zorganizowanym spotkaniu burmistrz złożył gratulacje, a także podziękował zebrany osobom: „Gratuluje wszystkim którzy osiągnęli tak wysokie wyniki. To wymagało dużo pracy i wysiłku z waszej strony, zważywszy na fakt, że prawie przez cały rok pracowaliście zdalnie. Jestem bardzo dumny, że mamy tak zdolnych uczniów. Dziękuję Wam i Waszym Rodzicom, a także nauczycielom za dobrze wykonaną pracę”.

Stypendia uczniom oraz różne rodzicom Burmistrz wręczył wraz z Sekretarzem Gminy Alicją Magdowską i Kierownikiem SZEAS Bogumiłą Pęczkowską.

Tekst i zdjęcie: Lidia Świdrowicz

DANE USC LIPIEC 2021 r.

Zgony:

Zenon Poliński, lat 68 zam. Gniewkowo
Henryk Żelazny, lat. 85 zam. Gniewkowo
Stanisław Szymczyk, lat 89 zam. Kawęczyn
Zbigniew Miklas, lat 64 zam. Kaczkowo
Jerzy Marcinów, lat 60 zam. Więclawice
Wiesław Piątkowski, lat 63 zam. Szadłowice
Jan Woźniak, lat 81 zam. Gniewkowo
Barbara Skawińska, lat 71 zam. Ostrowo
Zygmunt Gołębiowski, lat 73 zam. Gniewkowo
Wacław Wróblewski, lat 88 zam. Żyroławice
Marianna Długocińska, lat 97 zam. Markowo

Związki małżeńskie:

Magdalena Tkaczuk zam. Gniewkowo – Kamil Piotr Chrzanowski zam. Gniewkowo
Agnieszka Kawałkowska zam. Wielowieś – Rafał Wójciński zam. Wielowieś
Paulina Anna Kalinowska zam. Rozgarty – Dawid Pawłowski zam. Rozgarty
Paulina Kaniowska zam. Gniewkowo – Dawid Brzóška zam. Gniewkowo
Angelika Kościńska zam. Chrzastowo – Krzysztof Remigiusz Żbikowski zam. Gniewkowo
Katarzyna Gałaj zam. Gniewkowo – Damian Kazimierz Majewski zam. Gniewkowo
Anna Morawiec zam. Wierzchosławice – Marcin Fita zam. Wierzchosławice
Michalina Zaczowska zam. Gniewkowo – Oskar Marek Kryszak zam. Wierzchosławice
Izabela Kamila Wesołowska zam. Gniewkowo – Marcin Wojciechowski zam. Gniewkowo
Anna Mróz z-ca kierownika USC Gniewkowo

DANE USC SIERPIEŃ 2021 r.

Zgony:

Mirostaw Lipiński, lat 62 zam. Suchatówka
Józef Jaroszewski, lat 73 zam. Wierzbiczany
Józef Tomaszewski, lat 88 zam. Gniewkowo
Władysław Walewski, lat 71 zam. Wierzchosławice
Marianna Zaranek, lat 96 zam. Gniewkowo

Związki małżeńskie:

Eliza Dzięciotowska Bąbolin – Dariusz Nawrocki Bąbolin
Anna Mróz z-ca Kierownika USC Gniewkowo

WIELKIE EMOCJE, ZACIĘTA RYWALIZACJA I ŚWIETNA ATMOSFERA

Ostatni weekend wakacji w Gniewkowie upłynął pod hasłem Gniewkowo – siła miejsca, siła historii i nowoczesności, siła ludzkich serc.

Już po raz drugi na gniewkowskim Rynku odbyły się zawody Strongman, w których rywalizowało 6 najsilniejszych zawodników z Polski w Otwartych Mistrzostwach Polski Masters – kwalifikacja do Mistrzostw Świata Masters.

Trzygodzinne zmagania najsilniejszych zawodników, pod okiem sędziego międzynarodowego Piotra Kwiatkowskiego, podziwiali kilkuset kibiców, którzy przybyli do Gniewkowa z okolicznych miejscowości, aby swoim głośnym dopingiem zagrać do boju strongmanów. Siłacze musieli zmierzyć się z sześcioma konkurencjami: martwy ciąg na autach, rzucadło – worki o ciężarze 2 x 18 kg, 2 x 20 kg i 2 x 22 kg, spacer farmera plus taczki z ludźmi, spacer Buszmena, uchwyt Herculesa na balach oraz załadunek 3 beczek o wadze 80 kg każda z dobiegiem 5 m. Nie zabrakło również konkurencji i niespodzianek dla widzów.

Mistrzem Polski Strongman Masters został Artur Patyk, II miejsce zajął Józef Tomaszewski. Na podium znalazł się także Sławomir Jankowski, który uplasował się na III miejscu. W zmaganiach wzięli również udział: Adam Stankiewicz, Przemysław Karwański i Marcin Oleksy.

Zawodom Strongman towarzyszyła akcja rejestracji potencjalnych dawców komórek macierzystych krwi lub szpiku organizowana z DKMS. Podczas rejestracji szukaliśmy bliźniaka genetycznego dla 17-miesięcznego Filipka, który cierpi na Mukopolisacharydozę typu II (Zespół Huntera) i bardzo pilnie potrzebuje przeszczepu. Zarejestrowało się 29 osób.

Zawody, którym patronował Burmistrz Gniewkowa – Adam Straszyński, odbyły się

dzięki hojności sponsorów. Serdecznie dziękujemy za wsparcie w organizacji imprezy.

Patronat medialny nad imprezą – TVP3 Bydgoszcz.

Tekst: Aneta Czerkawska

Zdjęcia: Lidia Świdrowicz

Burmistrz Gniewkowa
ogłasza nabór wniosków w ramach realizacji
programu STOP SMOG

Termin naboru wniosków – do 30 września 2021 r.

Zakres wsparcia obejmuje:

- wymiana poprzez likwidację urządzeń lub systemów grzewczych ogrzewających budynki mieszkalne jednorodzinne które nie spełniają standardów niskoemisyjnych na spełniające standardy niskoemisyjne wraz z wykonaniem termomodernizacji polegającej na dociepleniu ścian i/lub stropów i/lub podłóg na gruncie i/lub fundamentów i/lub stropodachów lub dachów,
- wymiana poprzez likwidację wysokoemisyjnego źródła ciepła oraz przyłączenie budynku mieszkalnego jednorodzinnego do sieci ciepłowniczej albo gazowej wraz z wykonaniem termomodernizacji polegającej na dociepleniu ścian i/lub stropów i/lub podłóg na gruncie i/lub fundamentów i/lub stropodachów lub dachów.

Kosztami kwalifikowanymi objęta będzie również dodatkowo wymiana stolarki okiennej i drzwiowej (zewnętrznej) w przypadku jej wykonania przy realizacji jednego z ww. zamierzeń.

Koszt realizacji przedsięwzięcia w budynku jednorodzinnym, nie może przekroczyć 20 000 zł !!!

W przypadku przekroczenia wskazanej kwoty koszty powyżej 20.000 zł Inwestor pokrywa z własnych środków.

Finansowanie inwestycji:

- 70% ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (nie więcej niż 14.000 zł),
- 20% ze środków gminnych (nie więcej niż 4.000 zł),
- 10% ze środków własnych (nie więcej niż 2.000 zł).

Wnioski składać mogą osoby będące właścicielami lub współwłaścicielami jednorodzinnego budynku mieszkalnego wybudowanego nie później niż w 2009 r. pod warunkiem:

1. faktycznego zamieszkania w miejscu realizacji inwestycji,
2. likwidacji poprzez wymianę źródła grzewczego, który nie spełnia standardów niskoemisyjnych, na spełniającego standardy niskoemisyjne, z wyłączeniem kotłowni na paliwo stałe spełniających wymagania klasy 5 zgodnie z normą przenoszącą europejską normę EN 303-5:2012, a w przypadku wydania nowszej wersji tej normy zgodnie z normą ją przenoszącą wraz z wykonaniem termomodernizacji budynku polegającej na dociepleniu ścian i/lub stropów i/lub podłóg na gruncie i/lub fundamentów i/lub stropodachów lub dachów,
3. wymiany poprzez likwidację wysokoemisyjnego źródła ciepła oraz przyłączenie budynku mieszkalnego jednorodzinnego do sieci ciepłowniczej albo gazowej wraz z wykonaniem termomodernizacji polegającej na dociepleniu ścian i/lub stropów i/lub podłóg na gruncie i/lub fundamentów i/lub stropodachów lub dachów,
4. osiągnięcia przeciętnego miesięcznego dochodu w przeliczeniu na jednego członka gospodarstwa domowego nie przekraczającego 175% kwoty najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym i 125% tej kwoty w gospodarstwie wieloosobowym, oraz złożenia oświadczenia, w którym określona zostanie liczba osób w gospodarstwie domowym,
5. posiadania łącznie środków własnych oraz zasobów majątkowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), nieprzekraczających kwoty 20 000 zł, z wyłączeniem:
 - a) wartości budynku lub lokalu, w którym planowana jest inwestycja,
 - b) nieruchomości gruntowych związanych odpowiednio z tym budynkiem lub tym lokalem,
6. wyrażenia zgody na wniesienie wkładu własnego w wysokości 10% kosztu realizacji przedsięwzięcia.

Formularze wniosków do pobrania w Urzędzie Miejskim w Gniewkowie w pokoju nr 1 (BOI), dodatkowe informacje pod nr tel.: 52 3543015

Burmistrz Gniewkowa przypomina,
że od 1 lipca 2021 r. każdy właściciel lub zarządca budynku jest
zobowiązany do złożenia w Centralnej Ewidencji Emisyjności
Budynków deklaracji dotyczącej źródeł ciepła i spalania paliw.

CEEB (Centralna Ewidencja Emisyjności Budynków) jest rejestrem źródeł energii budynków.

Właściciel lub zarządca budynku może wysłać deklarację przez internet, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB) lub w formie papierowej. Przepis dotyczy budynków mieszkalnych oraz niemieszkalnych w całej Polsce.

Właściciele budynków już istniejących mają obowiązek złożyć deklarację maksymalnie w terminie 12 miesięcy, natomiast właściciele budynków nowopowstałych zobowiązani są do złożenia deklaracji w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku.

System przeznaczony jest do realizacji ustawowych zadań związanych z ochroną środowiska, termomodernizacją i walką z ubóstwem energetycznym. Za jego powstanie odpowiada Główny Urząd Nadzoru Budowlanego. Celem zbierania informacji o budynkach jest stworzenie kompletnej bazy danych, na podstawie której każda gmina w Polsce będzie mogła podejmować odpowiednie działania na rzecz poprawy jakości powietrza.

Podstawa prawna

Obowiązek złożenia deklaracji wynika z art. 27g ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 554).

Przepisy karne

W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2021 r. poz. 554) w rozdziale 5b „Przepis karny” w art. 27h ustawy został określony tryb sposób karania oraz tryb prowadzonego postępowania:

Art. 27h. 1. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie składa w terminie deklaracji, o której mowa w art. 27g ust. 1, podlega karze grzywny.

2. Nie podlega karze za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, sprawca, który złożył deklarację po terminie, jeżeli złożenie deklaracji nastąpiło przed dniem, w którym wójt, burmistrz lub prezydent miasta powziął wiadomość o popełnieniu wykroczenia.

3. Orzekanie w sprawach o czyn określony w ust. 1 następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2020 r. poz. 729 i 956).

Dodatkowe informacje można uzyskać na stronie internetowej <https://www.gunb.gov.pl/strona/centralna-ewidencja-emisyjnosci-budynkow-faq>

Deklaracje wraz z ulotkami informacyjnymi dostępne są na stronie internetowej: <http://gniewkowo.bipgmina.pl/> lub do pobrania w Urzędzie Miejskim w Gniewkowie w pokoju nr 1.

Informację w ww. sprawie można uzyskać pod nr tel. (52) 3543015.

**czyste powietrze
zdrowy wybór**

GMINNY PUNKT

GNIEWKOWO

KONSULTACYJNO-INFORMACYJNY PROGRAMU „CZyste Powietrze”

Jolanta Rucińska

tel. 52 354 30 15 i 510 849 782

e-mail: rucinska@gniewkowo.com.pl

Urząd Miejski

ul. 17 Stycznia 11, 88-140 Gniewkowo, pokój nr 12

Godziny urzędowania:

Poniedziałek 13:00-16:00

Wtorek 13:00-18:00

Środa 14:00-15:00

Czwartek 14:00-15:00

Skorzystaj z bezpłatnej pomocy w przygotowaniu wniosku o dofinansowanie na wymianę źródła ciepła i termomodernizację domu.

„Czyste Powietrze” to program dla właścicieli i współwłaścicieli domów jednorodzinnych, lub wydzielonych w budynkach jednorodzinnych lokali mieszkalnych z wyodrębnioną księgą wieczystą.

www.czystepowietrze.gov.pl

Ministerstwo
Klimatu i Środowiska

Narodowy Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Toruniu

WYCIECZKA DO GDAŃSKA

W okresie wakacji letnich dzieci i młodzież ze świetlic socjoterapeutycznych Lipia i Gąsek uczestniczyły w jednodniowej wycieczce krajoznawczej do Gdańska. Głównymi atrakcjami były: zwiedzanie z przewodnikiem Starego Miasta oraz rejs statkiem pirackim. Dzieci z dużym zainteresowaniem słuchały historii pięknego Gdańska i przyglądały się najpiękniejszemu jego zabytkom. Ogromne wrażenie na młodych ludziach zrobił rejs statkiem pirackim, którego historia, klimat i wyposażenie na długo zostaną w ich pamięci. W trakcie wyprawy nie zabrakło również czasu na wypoczynek na plaży. Piękna pogoda i wakacyjna atmosfera sprzyjały reintegracji dzieci i młodzieży. Podczas wspólnego

posiłku można było usłyszeć słowa pozytywnego komentatora na temat wycieczki i obejranych atrakcji.

Dziękujemy Gminie Gniewkowo za sfinansowanie wyjazdu, który okazał się nie tylko cenną lekcją historii, geografii i przyrody, ale także sprawił, że wielu młodych ludzi pierwszy raz zwiedziło piękny Gdańsk i mogło po zakończonym roku szkolnym zrelaksować się w towarzystwie koleżanek i kolegów. Organizatorami wycieczki były: kierownik, opiekun – pani Oliwia Dzierżawska oraz opiekunowie: pani Magdalena Augustyn, pani Anna Bednarek oraz pani Joanna Stefańska.

Tekst: Oliwia Dzierżawska

Zdjęcia: Organizatorzy

POPIKNIKOWALI W KAWĘCZYNIE

24 lipca 2021 r. odbył się piknik rodzinny, który zorganizowała Pani Sołtys i Rada Sołecka. Dzieci miały zapewnione dmuchańce, słodkości i lody, które ufundowali sponsorzy, oraz wspaniałe konkursy, prowadzone przez panią Ewę Pietruczuk z MGOKSiR w Gniewkowie, malowanie twarzy przez Marcina Robakowskiego – członka Rady Sołeckiej. Był również grill i poczęstunek dla przybyłych gości i wspaniałe nagrody dla wszystkich uczestników.

Tekst i zdjęcia: Marcin Robakowski

PIKNIK RODZINNY W GĄSKACH

W niedzielne popołudnie 22.08.2021r. odbył się w Gąskach Piknik Rodzinny. Pogoda nam sprzyjała i na placu przy świetlicy licznie zgromadzili się mieszkańcy Gąsek oraz całe grono zaprzyjaźnionych osób. Przy dźwiękach muzyki, gwarze rozmów, a przede wszystkim przy rozbrzmiewających zewsząd radosnych okrzykach najmłodszych uczestników wspólnie spędziliśmy wspaniały czas. Były dmuchańce, animacje, konkursy i zabawy z nagrodami dla małych i dużych, były przejażdżki na kucyku, wata cukrowa i popcorn, kielbaski z grilla i pyszne domowe ciasto. Widowiskowy pokaz sztuk walki przedstawiła sekcja karate z Gniewkowa wraz z Panem Markiem Bilickim. Wisienką na torcie było lanie wody pod czujnym okiem druhow z OSP Gąski. Zebraliśmy też dużo nakrętek dla mieszkańca Gniewkowa, Pana Daniela Bodziony oraz artykuły pierwszej potrzeby dla Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Jaksicach. Podziękowania kieruję do wszystkich osób zaangażowanych w przygotowanie tego wydarzenia oraz do Darczyńców, dzięki którym mogliśmy obdarować uczestników zabawy upominkami.

Tekst i zdjęcia: **Sołtys Anna Kolano**

PIKNIK RODZINNY W WIERZBICZANACH

22 sierpnia 2021 w Wierzbiczanach odbył się piknik rodzinny. Pogoda dopisała i wszyscy mieszkańcy wspólnie spędzili miłe popołudnie. Na dzieci czekało mnóstwo atrakcji, między innymi dmuchany plac zabaw oraz liczne konkurencje sportowe w dwóch turach – dla młodszych i osobno dla starszych dzieci. A po konkursach były: pyszna grochówka i kielbaski z grilla. Jak co roku odwiedzili nas strażacy, można było obejrzeć z bliska wóz strażacki i dowiedzieć się wszystkiego o pracy OSP. Zadbali oni także o odrobinę ochłody. Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli w organizacji.

Tekst i zdjęcia: **Sołtys i Rada Sołecka**

POD CYTATEM PIKNIK W WIĘCŁAWICACH

Słowa Janusza Korczaka „Gdy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat” przyświecały piknikowi, który zorganizowali Rodzice dzieciom z sołectwa Więclawice i dla ich gości, 28 sierpnia. Cieszę się ogromnie, że młodzi rodzice (starsi również) potrafili zebrać siły i zacząć działać dla swoich dzieci. Od pomysłu – do czynu. Poświęcili ogrom pracy, wysiłku i czasu, aby piknik doszedł do skutku. Ach, czego tam nie było: motocykliści, animatorka, OSP Gniewkowo, policjanci, auta do malowania, dmuchańce. Więclawiccy Rodzice mogą być przykładem dla rodziców z innych wsi, że chcieć to móc. Składam Wam ogromne podziękowania i wielkie uznanie – drodzy Rodzice, tak trzymać. Na pikniku byłam, kawę piłam, kto nie przybył, niech żałuje, było świetnie.

Tekst i zdjęcia: **Sołtys Małgorzata Zdrojewska**

ZAKOŃCZENIE WAKACJI W LIPIU

5 września w Lipiu odbyło się zakończenie wakacji, organizatorem i zarazem sponsorem było Sołectwo Lipie. Główną atrakcją dla dzieci okazała się duża dmuchana zjeżdźalnia oraz zabawy z profesjonalnymi animatorami. Podczas pikniku dzieci brały udział w loterii fantowej, można było wylosować różnego

rodzaju prezenty, począwszy od artykułów szkolnych po nowoczesne gadżety. Pieczę nad zabawą sprawowała pani Oliwia Dzierżawska, wychowawca świetlicy wiejskiej. Nie zabrakło również poczęstunku dla tych małych, jak i dużych uczestników, w postaci kielbasek z grilla, popcornu, waty cukrowej, różnego rodzaju ciast oraz ciepłych i zimnych napojów.

Tekst i zdjęcie: **Oliwia Dzierżawska**

SUKCES JULIANY ROMANOWICZ

Któregoś lipcowego dnia odwiedziła mnie w redakcji pewna babcia z wnuczką. Wnuczką okazała się Juliana Romanowicz, która została nagrodzona w konkursie organizowanym przez Komendę Powiatową Policji w Inowrocławiu. Narysowała swoją pracę i zajęła II miejsce w swojej kategorii – klas 0-III

szkół podstawowych powiatu inowrocławskiego (!). Konkurs był plastyczny i nosił tytuł „Policjny przewodnik i jego pies”. Wśród nagród znajdowały się m.in. słuchawki douszne oraz maskotki. To duży sukces tejże dziewczynki oraz jej rodziny. Gratulujemy! Załączam zdjęcie zwyciężczyni wraz z dyplomem, jaki uzyskała, oraz paczką nagród rzeczowych.

Tekst i zdjęcie: **RN**

WSPOMNIENIE JANA WOŹNIAKA

Janka znałem już wcześniej, ale nasza przyjaźń rozwinęła się od czasu, kiedy zaproponował mi kierowanie sekcją i bieganie na orientację. Wspólnie kierowaliśmy biegami na orientację do roku 2007, uczestnicząc w wielu zawodach organizowanych na terenie całej Polski i zagranicą, a także organizując wiele zawodów na szczeblu krajowym, a nawet w obsadzie międzynarodowej. Zawodnicy, których szkolił, odnosili sukcesy. Działaliśmy razem także w Polskim Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, do którego wstąpiłem w 2007 roku za jego namową, a gdzie Janek działał już wcześniej, pełniąc funkcję najpierw sekretarza, a potem przewodniczącego gniewkowskiego koła w latach 2002-2015. Działając w PZERiL organizowaliśmy wspólnie wiele imprez, w tym wycieczki do różnych zakątków naszego kraju, wzajemnie dobrze się rozumiejąc i wspierając.

Potem przeniosło to się na nasze życie towarzyskie. Często spotykaliśmy się, dyskutując o różnych dziedzinach naszego życia, mając zawsze temat do rozmowy.

Janek działał także w innych dziedzinach naszego życia, pełniąc między innymi funkcję prezesa koła TKKF przy

Bydgoskiej Fabryce Mebli, w latach 1998-2002 był radnym Rady Miejskiej, a także honorowym dawcą krwi, oddając 120 litrów tego drogiego leku ratującego życie innych ludzi.

Janek był także członkiem zespołu Gniewkowanie, przynoszącemu chlubę naszej Gminie.

Jako PZERiL wystąpiliśmy o nadanie mu tytułu Honorowego Obywatela Gminy Gniewkowo i tytuł ten Rada Miejska przyznała mu w grudniu 2019 r.

Rozwijająca się choroba nie pozwoliła mu na dalszą działalność.

Z ogromnym żalem przyjąłem wiadomość o JEGO śmierci.

Jedna z byłych zawodniczek w biegu na orientację tak napisała do mnie na wieść o jego śmierci:

To był dobry człowiek, czuję ogromną wdzięczność dla pana Janka i wyrażam ogromny szacunek za to, co robił dla mnie i dla moich koleżanek i kolegów w naszym miasteczku. Dla mnie jest bohaterem – na zawsze.

Cześć Jego pamięci.

Tekst przesłał: **Jerzy Ratajczak**

TO I OWO O GNIEWKOWIE

Przedrukujemy dziś reportaż o Gniewkowie sprzed 149 lat, zamieszczony w „Gazecie Toruńskiej”, nr 101 z 4 V 1872 r. Z sarkazmem i dużą wnikliwością oraz zrozumieniem rzeczy analizuje on stosunki społeczne i obyczajowe, jakie w naszym mieście wówczas panowały. Nie jest to jedyny artykuł o Gniewkowie zamieszczony w tej gazecie. Nasze miasteczko, liczące wówczas 1774 mieszkańców, wchodzące w skład zaboru pruskiego, było bacznie obserwowane przez toruńskich dziennikarzy (była to wówczas jedyna polska gazeta wychodząca w okolicy), z reguły jednak informacje i relacje zamieszczali oni na stronie 3-ciej, w dziale „Wiadomości miejscowe i prowincjonalne”. Obszerne spostrzeżenia z Gniewkowa zostały tym razem umieszczone na stronie 2-giej, co może oznaczać, iż były one ciekawe i być może miały wartość ponadregionalną, uniwersalną.

Kto raz i drugi przejeżdżał przez Gniewkowo nie bardzo się zapewne widokiem jego zbudował. Pomyślał sobie w duchu: gniazdo to nie warte imienia i porządnej wsi. Lecz kto by tak sądził, grubo by się pomylił: Gniewkowo to miasto jakich mało! Ma podobno coś około

1 800 mieszkańców, a dwadzieścia cztery czy dwadzieścia pięć szynkowni¹. Ma na wzór Wisbaden albo Hamburga dom gry i to, jak na Gniewkowo, wcale niczego. Ma kapitalistów², tak Niemców jak Żydów; ma i Polaków biorących 140 talarów³ od sta na rok procentów, co się po tutej-

szemu „geszeftem”⁴ nazywa. Ma także rolników, kupców, rzemieślników itd., bo i czegoś by Gniewkowo nie miało! Ma nawet tajemnice gniewkowskie. Ale co nam tam do tajemnic, trzymajmy się raczej tego, co światłem dziennym oświecone, co oczami widzimy, uszami słyszymy.

Gniewkowo przyrównać można do małej Rzeczypospolitej, np. Szwajcarii, podzielonej na kantony⁵, w których najzupełniejsza panuje zgoda i harmonia, gdzie to ludzie przyszli już do przekonania, że wszyscy stworzeni są z gliny, a niejedni z tego, drudzy z owego materiału.

Podobny podział nadać by można Gniewkowi. I tak: pierwszy kanton stanowili by rolnicy, drugi – kupcy, trzeci – rzeźnicy, czwarty – krawcy, piąty – szewcy, szósty, którego nazwać nie umiem – ci, którzy wywodzą ród ludzki od małpy, u których Pan Bóg niczym, religia niczym, Kościół niczym, tylko oni sami wszystkim, oni najwyższą mądrością.

Pomiędzy tymi kantonami gniewkowskimi również jak największa panuje zgoda i harmonia, lecz w nieco innym jak w Szwajcarii pojęciu, to jest: że tutaj każdy kanton uważa się za coś lepszego, wyższego od innych. Punktem zaś kulminacyjnym tej jednomyślności jest: żyć dla siebie jak sobek, drugiego wywieść w pole, oszukać, choćby i zniszczyć, a nareszcie z niego się wyśmiać.

I błogo temu miasteczku z jego urządzeniami. Szewc nie troszczy się o krawca, krawiec o szewca, rolnik o kupca, kupiec o rolnika – wszystko zajęte tu samym sobą. Jedni przemysłiwają nad tym, jak by pomnożyć swój majątek w godziwy czy niegodziwy sposób, drudzy używają świata póki służą lata, trwonią w knajpach i szulerniach resztki ojcowizny lub ostatni grosz, a kiedy dojdą dotąd, że pasek na siódmą trzeba ścisnąć dziurkę lub żona i dzieci jeść zawołają, a tu nie ma skąd wziąć, wtedy cała odpowiedzialność spada na panów, bogaczy kupców, bogaczy majstrów, księży i jezuitów!

A trzeba wiedzieć, że gniewkowiacy strasznie lubią rozprawiać o jezuitach i jezuityzmie, liberałach i liberalizmie, a nawet wiedzą i o Komunie⁶, która im bardzo przypadła do gustu, mianowicie tym, którym się robić nie chce, a tylko całe dnie i nocie knajpują i bruki zbijają.

Przecież nie ma reguły bez wyjątku. Jakkolwiek z tego, co się powiedziało, nie bardzo pochlebne można mieć wyobrażenie o Gniewkowie, przyznać jednak trzeba, że od niejakiego czasu wiele także zmieniło się i na dobre. Ma oto od trzech kwartałów czy też od pół roku Gniewkowo Towarzystwo Przemysłowe pod nazwą „Kółko Naukowe i Towarzystwo”⁷, którego celem wspólna zabawa i wzajemne pouczenie się, a od kwartału – i „Kółko Rolnicze”⁸. Wiadomość o działalności dwóch tych kółek odkładałam na przyszłość. Dziś wspomnę tylko o Towarzystwie Przemysłowym w ogólności – to jest, że mimo licznych miejscowych przeszkód, doprowadziło jednakże do tego, do czego tylko wśród najnieprzyjaźniejszych okoliczności doprowadzić mogło, a to dzięki zdrowej jeszcze dzisiaj na umyśle naszej młodzieży rzemieślniczej, która nie dała się uwieść strachami na Lachy i obłudnym podszeptom samolubów.

Już to samo, chociażby nic więcej, zasługuje na powszechne uznanie, że członkowie rzeczonoego Towarzystwa nie mający pojęcia o teatrze, odegrali 21 i 23 kwietnia dwie jednoaktowe komedijki pod tytułem: „Gramatyka”⁹ i „Pochód z pochodniami”¹⁰ z taką starannością i tak doskonale, mianowicie 23 kwietnia, że nie potrzebowaliby się powstydzili wystąpić i na większej scenie. Wszyscy wywiązali się z zadania swego wybornie, co też uznając Szanowna Publiczność zachęciła tym samym do przedstawienia „Łobzowian”¹¹ w Zielone Świątki lub w czasie majówki, którą Towarzystwo zamysła urządzić.

Cześć ci więc za to, szewska i krawiecka młodzieży, jak cię pogardliwie *inteligencja gniewkowska* nazywa. Kształć się jak możesz i kiedy możesz. Uczęszczaj na posiedzenia kółka, korzystaj z miewanych tam odczytów i wykładów, a niejedno zmieni się z czasem na lepsze. Nie wstydz się miana krawca i szewca, bo nie to cię hańbi, żeś szewc albo krawiec, ale to by cię splamiło, gdybyś jeden i drugi został oszustem. Obyśmy więcej w naszej kochanej Polsce¹² mieli takich szewców jak Kiliński¹³, Świerkowski¹⁴, a lepiej by nam dziś było.

Katarzyna Podczaska

⁴ Zapożyczone z gwary żydowskiej, potoczne określenie interesu, transakcji handlowej, biznesu.

⁵ Podstawowa, terytorialna jednostka administracyjna Szwajcarii, posiadająca bardzo szeroką autonomię. Do połowy XIX w. kantony były samodzielnymi mini-państwami, które posiadały własne armie, same strzegły granic i biły własną monetę.

⁶ W tym czasie działała m.in. I Międzynarodówka, czyli Międzynarodowe Stowarzyszenie Robotników, założone 28 IX 1864 r. w Londynie, której przewodniczącym był Karol Marks. Jej hasłem była walka z kapitalizmem poprzez działalność parlamentarną. Jest to również niedługi czas po upadku Komuny Paryskiej, trwającej od 18 III do 28 V 1871 r., będącej przykładem dyktatury proletariatu.

⁷ Było ono najstarszą polską organizacją w Gniewkowie. Powstało 11 XI 1869 r. i nosiło pierwotnie nazwę „Towarzystwo Piusa”, a od 23 VII 1871 r. – „Kółko Naukowe i Towarzystwo”. W 1875 r. przekształciło się w Towarzystwo Przemysłowe. Kierowali nim kolejni proboszczowie gniewkowskie. Prowadziło ono odczyty, pogadanki z różnych dziedzin, urządzało amatorskie przedstawienia teatralne, wycieczki itp. Odgrywało ono ważną rolę w umacnianiu polskiej świadomości narodowej.

⁸ Rok 1872 jako czas założenia Kółka Rolniczego jest skądinąd nieznany. Kółko Rolnicze w Gniewkowie powstało bowiem dopiero 6 I 1894 r. Wśród założycieli byli: Bruno hr. Dąbowski, Feliks Szczepanowski, ksiądz Olszewski, Antoni Szyper, Józef Ksoll, Marcin Pawłowski, Szczepan Freger, ksiądz Pacieszyński, Teodor Chrzastowski, Józef Gockowski, ksiądz Stanisław Noga, Szczepan Buczkowski, Jan Ogrodowski, Antoni Szczepanowski. Główną rolę w jego powstaniu odegrał ksiądz Piotr Pacieszyński.

⁹ Pełny tytuł brzmi: *Gramatyka czyli Kandydat do Rady powiatowej, krotchwila w 1 akcie*, przerobił z francuskiego St. Koźmian, autorzy: Alphonse Leveaux, Eugene Labiche, Kraków 1868.

¹⁰ Aureli Urbański, *Pochód z pochodniami. Krotchwila w 1 akcie na stosunkach galicyjskich osnuta*, Lwów 1869.

¹¹ *Łobzowanie. Obrazek narodowy w 1 akcie ze śpiewkami* oryginalnie napisany przez w. L. Anczyca, 1857.

¹² Zwraca uwagę przemycenie przez redaktora (którym był Józef Glinkiewicz) zwrotu „nasza kochana Polska”, której nie było już na mapie Europy od 57 lat.

¹³ Jan Kiliński (1760-1819) – urodzony w Trzemesznie, pułkownik powstania kościuszkowskiego, uczestnik spisków powstańczych, członek Rady Miasta Warszawy od roku 1791, pamiętnikarz. Z zawodu był szewcem.

¹⁴ Postać trudna do identyfikacji.

BRANNO

Nazwa: Oznacza miejsce obwarowane, opatrzone szaniami i bramami, gród. W XIII w. brona, czyli przesieka, był to wał ściętych drzew, dobrze znany sposób obrony jeszcze z czasów króla Bolesława Chrobrego. Tu zatem mógł się kończyć pierwotnie bardziej zaludniony teren. Jego celem było strzeżenie granic od strony Pomorza, czyli Prus. Nazwa występowała w różnych odmianach: Bronno (1325), Brenna (1338), Branno (1583). W okresie II wojny światowej Niemcy zmienili nazwę miejscowości na Brenne.

Liczba mieszkańców: 41 (2002 r.), 147 (1921 r.), 156 (1905 r.), 137 (1900 r.), 179 (1895 r.), 183 (1890 r.), 98 (1880 r.), 190 (1867 r.), 162 (1860 r.), 110 (1837 r.).

Historia: Była to początkowo miejscowość należąca do Zakonu krzyżackiego (XIII w.), a następnie wieś rycerska. W 1338 r. jej właścicielem był Tomasz z Branna, sędzia gniewkowski, przedstawiciel rodu Pomianów. Jego ojcem był Jarosław z Płonkowa, skąd wywodził się jego ród. Kolejna wzmianka źródłowa o nim datuje się na rok 1353, kiedy to wystąpił w dokumencie księcia gniewkowskiego Władysława Białego, wciąż jako sędzia gniewkowski. Pojawia się jeszcze kilkakrotnie jako świadek w dokumentach Władysława Białego, wystawianych w latach 50. XIV w. Ostatnia o nim wzmianka pochodzi z roku 1358. W 1383 r. właścicielem Branna był Jan, podłowczy gniewkowski, zapewne tożsamy z Janem z Markowa, występującym wcześniej w 1363 r. W 1440 r. wieś należała do Piotra z Branna i Chrzastowa, a w 1457 r. – do Pawła. W 1527 r. Branno należało do Jakuba z Lubrańca Brańskiego herbu Pomian (który przyjął nazwisko od nazwy wsi); w 1532 r. – Jakuba Grabskiego herbu Pomian z Kujaw, który posiadał także Grabie i Starograbie; w latach 1560-1582 – Małgorzaty Brańskiej, w 1571 r. – Mateusza Brańskiego (ur. 1530), który był kalwinistą i kolatorem zboru helweckiego w Brannie, w latach 1577-1583 – Małgorzaty z Przyłubskich Brańskiej, wdowy po Jakubie Brańskim, ok. 1583-1598 r. – Macieja i jego żony Małgorzaty (z domu Przyłubskiej) Brańskich. Synami Macieja i Małgorzaty byli Jan i Wojciech Brańscy, którzy odziedziczyli Branno: w 1603 r. wymieniony został w Brannie Jan Brański, a w 1613 r. jego brat – Wojciech Brański (ur. 1560), podczaszy inowrocławski. Synem wspomnianego Wojciecha był Maciej (1600-1636), wzmiankowany jako dziedzic Branna w 1628 r., który ożenił się z Marianną Konopacką, wdową po St. Przyłubskim. Branno należało następnie do Ludmiły z Grabia Brańskiej, córki wspomnianego wyżej Wojciecha Brańskiego, a żony Władysława Padniewskiego herbu Nowina. Mając córkę Teresę (żonę Jana Gąsiorowskiego), Ludmiła z Brańskich Padniewska sprzedała Branno Władysławowi z Lubieńca Niemojewskiemu herbu Rola, sędziemu ziemskiemu inowrocławskiemu i jego żonie, Zofii Trzebuchowskiej. Zastaw nie został z powrotem przez nią najprawdopodobniej wykupiony i stąd Władysław Niemojewski posiadał Branno w latach 1682-1702. W Brannie urodziły się jego dzieci: Helena Zuzanna (ur. 14 IX 1682 r.), Elżbieta (ur. 25 II 1685 r.), Andrzej, Władysław, Mikołaj, Maciej, Teodor – Dadźbóg, Apolinara. Władysław Niemojewski zmarł przed 1694 r. Dziedziczył po nim syn Władysław, dwukrotnie żonaty: 1. z Dorotą z Ciechocinka, 2. z Salomeą Śleszyńską. Miał dzieci urodzone w Kaczkowie: Antoniego Kaspra (chrz. 1694), Zygmunta Stanisława (chrz. 1697), Dorotę (chrz. 1696), Annę Izabelę (chrz. 1702). Zmarł w 1702 r.

W latach 1719-1728 właścicielem wsi był Ludwik Borucki herbu Rola, starosta gnieźnieński, podczaszy brzesko-kujawski, kasztelan brzesko-kujawski, pisarz grodzki inowrocławski, wraz z żoną Teresą Wierusz-Walknowską, wdową po Piotrze Sulmowskim. Zmarł 19 IV 1731 r. Miał córkę Ludwikę, która w kościele w Brannie w dniu 25 XII 1719 r. poślubiła Józefa Grabskiego, dziedzica Konecka Świętego; jej drugim mężem został Aleksander Dzik-Kożuchowski herbu Doliwa. W latach 1728-1744 majątność należała do Jakuba Niewieścińskiego herbu Przegonia, podsędka ziemskiego inowrocławskiego i jego żony Agnieszki Jarnowskiej. Zmarł w 1760 r. Dziedziczył po nim jego syn Antoni Władysław Niewieściński, chorąży bydgoski, stolnik bydgoski, sędzia bydgoski, żonaty z 1. Katarzyną Wiesiołowską (zm. w Brannie 10 XI 1766 r.), a po jej śmierci, z Teresą Głowczyńską. Branno posiadał prawdopodobnie wspólnie ze swym bratem, księdzem Józefem Niewieścińskim, wzmiankowanym jako dziedzic Branna w latach 1754-1756, a następnie z bratem Antonim, kanonikiem włocławskim i krakowskim, który był proboszczem w Brannie w 1776 r. i któremu próbował scedować m.in. Markowo. W latach 1767-1782 ks. Antoni Niewieściński był dziekanem krakowskiej kapituły katedralnej, kanonikiem krakowskim. Antoni Władysław Niewieściński miał liczne potomstwo: córkę Klarę (ur. ?), córkę Annę (ur. przed 1754), syna Bonawenturę (ur. ?), syna Józefa (ur. w Brannie 17 II 1753 r.), syna Józefa (ur. 26 IV 1757 r. w Brannie), córkę Urszulę Małgorzatę Klotyldę (ur. w Brannie 10 VI 1758 r.), córkę Julianę Teodorę Weronikę (ur. w Brannie 22 IV 1764 r.), syna Antoniego Franciszka Fabiana Sebastiana (ur. 18 I 1769 r. w Brannie), syna Macieja Aleksandra Kazimierza (ur. w Brannie 5 II 1771 r., zm. tamże 12 III 1772 r.), syna Melchiora (ur. ok. 1771), córkę Apolonię Scholastykę Wiktorię (ur. w Brannie 18 II 1772 r.), córkę Krystynę Annę Petronellę (ur. w Brannie 28 VII 1773 r., zm. tamże 9 VIII 1776 r.), córkę Mariannę Teresę (ur. w Brannie 8 IX 1774 r.), syna Pawła Tadeusza (ur. w Brannie 18 I 1776 r., zmarłego tamże 7 VIII 1776 r.), córkę Ewę Teklę (ur. w Markowie 24 XII 1778 r.), córkę Michalinę Antoninę Wiktorię (ur. w Markowie 19 VI 1780 r., zm. tamże 7 XI 1780 r.), syna Karola Joachima Wojciecha (ur. 3 XI 1781 r. w Markowie), syna Ubertusa (ur. w Markowie 16 V 1782 r.). Antoni Władysław Niewieściński zamieszkał następnie w Markowie. Zmarł w Ostrowie pod Pakością 29 XII 1795 r. i pochowany został w klasztorze reformatów w Pakości. W latach 1782-1794 właścicielem wsi był Józef Roźniecki herbu Rola, chorąży kołomyjski, zmarły w 1798 r. w Markowie i pochowany 20 II t.r. u reformatów w Pakości. Jego żoną była Anna Teofila Józefa Wilkszycka z Polanowic (zm. w Brannie w 1813 r.). Jego córka Helena Pudencjana Roźniecka (ur. ok. 1783), w 1799 r. w kościele w Brannie poślubiła Józefa Dzimińskiego. Dzimińscy stali się w ten sposób ko-

lejnymi właścicielami Branna. W Brannie rodziły się ich dzieci: 6 XII 1799 r. – syn Mikołaj Ignacy, 13 I 1801 r. – córka Julianna Anna, w dniu 9 III 1802 r. – córka Franciszka, 21 II 1805 r. – syn Julian Leon, w 1806 r. – syn Napoleon (zm. w Brannie 16 II 1807 r. w wieku 2 miesięcy i 2 dni), w dniu 5 IV 1808 r. – córka Józefata, 7 XI 1809 r. – syn Seweryn Nepomucen, 6 XII 1810 r. – córka Marianna Katarzyna, 5 IV 1812 r. – syn Wincenty Stefan (zm. 18 X t.r.), 31 V 1813 r. – córka Petronella Wiktoria. Józef Dzimiński zmarł w Brannie 14 II 1813 r. Dziedziczył po nim syn Teodor, wzmiankowany jako dziedzic Branna w 1796 i 1798 r. Był wówczas także dziedzicem Markowa. Określony został w 1817 r. dość zaskakującym tytułem „chorążego Królestwa Polskiego”. Teodor poślubił Józefę Gościcką. W latach 1835-1839 właścicielem majątności był Niemiec Rudolf Wallner, który w 1839 r. sprzedał ją Adolfowi Bohmowi. Bohm był jeszcze właścicielem wsi w 1846 r. W 1858 r. majątek kupił Franz Feliks Aleksander von Kunkel, Niemiec, właściciel fideikomisu Markowo z przyległościami. Urodził się on w Barcinie 28 XI 1836 r. Był radcą ekonomii, deputowanym powiatowym. W Berlinie, w dniu 18 I 1896 r. został nobilitowany, uzyskując tytuł szlachecki. Jego żoną została Emma Rosamunde Eleonore Mittelstaedt herbu Hornklow (ur. w Lisewie Kościelnym 25 III 1839 r.). Mieli dzieci, urodzone w Markowie: syna Arthura Johanna Martina (ur. 16 XII 1861 r., dzierzawcę Murzynna, gdzie zmarł 16 XII 1908 r.), córkę Auguste Emilie Elly (ur. 18 XII 1862 r.), córkę Gertrud Josephine (ur. 1 X 1865 r.), syna Kurta Eduarda (ur. 28 IX 1873 r., zm. w Markowie w listopadzie 1884 r.). W 1860 r. Branno było w posiadaniu kupca żydowskiego z Inowrocławia, Michała Levy'ego, który zakupił je na publicznej przymusowej licytacji (subhaście), płacąc zań wygórowaną sumę 68 000 talarów. Levy miał staranne wykształcenie, był radnym miejscowym, jednym z najzamożniejszych obywateli Inowrocławia. Był pionierem industrializacji Kujaw zachodnich i Pałuk. Przyczynił się do odkrycia złoża solnego pod miastem. Jego spółka w 1860 r. rozpoczęła eksploatację kamieniołomów w Wapienniu, gdzie założył fabrykę wapna. W 1872 r. przyczynił się do budowy linii kolejowej przez Inowrocław. Zmarł 30 I 1879 r. w Inowrocławiu. W 1872 r. kolejnymi właścicielami majątności byli bracia Telschow (jeden z nich miał na imię Wilhelm). W dniu 5 X 1877 r. dobra rycerskie Branno, liczące 229 ha 11 arów i 18 metrów², wystawione zostały na licytację. W 1883 r. Branno posiadał Richard Kühnel. W 1906 r. Branno ponownie należało do Franza von Kunkel, który zmarł wkrótce w Markowie 4 VII 1906 r. W 1913 r. znajdowało się w posiadaniu Emmy z Mittelstaedtów von Kunkel, wdowy po Franzu von Kunkel. Emma von Kunkel zmarła w Markowie 4 XII 1914 r. W 1919 r. wieś należała do Helmuta (ur. 8 VI 1886 r. w Murzynnie), syna Artura Johanna Martina, właściciela Markowa z przyległościami,

a wnuka Franza Feliksa Aleksandra. W 1921 r. Branno zakupił od niego Polak, Alfred Chłapowski herbu Dryja z Bonikowa, jeden z najbogatszych ziemian wielkopolskich, ambasador Polski we Francji, minister rolnictwa II RP. W tym czasie majątek Branno liczył 225 ha. W 1939 r. Chłapowski został aresztowany przez Niemców; zmarł w więzieniu w Kościanie 19 II 1940 r. W małżeństwie z Heleną hrabiną Mielżyńską herbu Nowina miał córki: Marię Teresę (1910–1980), Krystynę (1911–1995) oraz synów: Jana Anzelma (1914–1923) i Alfreda (1917–1988).

W 1837 r. na miejscu funkcjonowała cegielnia, wokół której utworzyła się mała osada zwana Branno Cegielnia, licząca 27 mieszkańców. W 2. połowie XIX w. w skład dominium Branno wchodził majątek ziemski Branno i folwark Warzyn, liczący 15 domów i 186 mieszkańców, w tym 131 katolików i 55 ewangelików. W tym czasie było 111 analfabetów. Poczta i stacja kolei żelaznej znajdowała się w odległym o 7 km Gniewkowie. Dzieci uczęszczały do szkoły katolickiej lub ewangelickiej w Markowie. W 1860 r. wieś zamieszkiwało 44 ewangelików, 114 katolików i 4 Żydów.

Już w okresie średniowiecza na miejscu istniał kościół parafialny, drewniany. W 1325 r. wymieniony został Mikołaj, pleban z Branna. Kościół był pod wezwaniem św. Apostołów Piotra i Pawła. Jego akt fundacyjny nie zachował się. Do parafii należały następujące wsie: Branno, Gęzewo, Kijewo, Kijewska Wola, Markowo, Murzynko, Lipie, Perkowo. Między rokiem 1571 a 1577 kościół został wzniesiony na nowo z drewna, ale jeszcze nie konsekrowany, pod wezwaniem św. Piotra. Został zbudowany kosztem wdowy, dziedziczki Małgorzaty Brańskiej. Podlegał jako filia kościołowi w Murzynnie. Posiadał trzy ołtarze. W 1597 r. znajdował się w stanie zniszczenia i spustoszenia, spowodowanego przez heretyków (innowierców), który okupowali kościół. Jeszcze w 1598 r. był w posiadaniu Macieja Brańskiego, kalwinisty, który zagarnął mienie i wyposażenie kościoła. W kościele odbywały się msze kalwińskie odprawiane przez pastora i głoszone były kazania (jeszcze w 1599 r.). Kiedy kościół został przywrócony katolikom, nie wiadomo. W końcu XVIII w. kościół, zniszczony i chylący się ku upadkowi, odnowił dziedzic Antoni Niewieściński, który wyposażył go także w paramenty liturgiczne. Ok. 1848 r. nowy patron kościoła, Niemiec Adolf Bohm, kazał je usunąć i nie kontynuował odbudowy świątyni. W 1888 r. parafia liczyła 500 dusz. Z powodu zniszczenia świątyni nie odbywały się w niej jednak żadne nabożeństwa. Na miejscu nie było proboszcza, kościół podlegał proboszczowi w Murzynnie. Tam też przechowywane były księgi metrykalne z Branna. W 1923 r. liczba parafian wzrosła do 600 dusz, a w 1926 r. – do 650. W XX w. kościół został rozebrany. Na jego miejscu wznosi się obecnie krzyż. Jest to już kolejny krzyż, bowiem pierwszy został postawiony w 1844 r. i posiadał narzędzia Męki Pańskiej. W jego pobliżu zakopano ekshumowane szczątki miejscowych dziedziców, kolatorów kościoła. Przed wojną widoczna była płyta nagrobna z następującą inskrypcją: *Grób Maryanny z Kownackich Kozłowskiej w 29 wieku życia zmarłej 15 maja 1821 roku od Józefa Kozłowskiego męża z przywiązania i wdzięczności małżeńskiej oraz ojcu jej Antoniemu Kownackiemu 18-go września 1820 zmarłemu.*

Zabytki: Dawniej znajdował się tutaj pałac z połowy XVIII w., ale po 1990 r. został rozebrany. Był to budynek prostokątny, z portykiem kolumnowym. Również rozbiórce uległy zabudowania gospodarcze. Pozostał niewielki park podworski, z dwoma stawami. Z dawnej zabudowy zachowały się czworaki z końca XIX w., przekształcone na współczesne mieszkania.

Tekst i zdjęcia: **Katarzyna Podczaska**

PPŁK WINCENTY STEFAN RUTKOWSKI PS. HASZYSZ – BOHATERSKI ŻOŁNIERZ Z KUJAW, BOJOWNIK O NIEPODLEGŁĄ POLSKĘ

Na przełomie lipca i sierpnia 2021 r. do redakcji Gniewkoramy przyszedł p. Marcin Rutkowski, na co dzień zamieszkujący w Szadłowicach, bratanek (syn Stanisława) ppłk Wincentego Stefana Rutkowskiego. Celem p. Marcina Rutkowskiego jest nie tylko przypomnienie ważnej postaci urodzonej w naszym regionie (choć związanej przede wszystkim z Podkarpaciem), ale także oddanie temu żołnierzowi należnej czci, jaka należy się wielkim bojownikom o Niepodległą Polskę. Wincenty Stefan Rutkowski – do końca niezłomny, uczestniczący w pełnym absurdałnych nieprawidłowości procesie karnym, nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Odnaczony najwyższym odznaczeniem wojennym, Orderem Wojennym Virtuti Militari, jest postacią, o której poczytamy również na Wikipedii (hasło: Wincenty II Rutkowski). Niemniej jednak, dzięki Krośnieńskiej Bibliotece Publicznej, wzbogaciliśmy się o bezcenną publikację książkową, w której znajduje się obszerny rozdział o tym wyklętym żołnierzu. Zatyłowana wprost: „Dramat ppłk Stefana W. Rutkowskiego – „Haszysza””, opisuje jego losy, a są jego ścieżki życia niezwykle wzruszające, a zarazem edukacyjne i uczące wzorowej postawy nie tylko obywatelskiej, ale po prostu ludzkiej. Wielki obrońca Niepodległej Polski miał krótki, ale bogaty życiorys. Odnajmy go (na podstawie wspomnianej wyżej książki, odnalezionej w krosnieńskiej bibliotece i przesłanej nam do wglądu i lektury), a wspomnieć na wstępie trzeba, że na swoich zawitych ścieżkach życia walczył Rutkowski i o nasze Gniewkowo.

„I oto czytelnik wreszcie dowie się o losach swojego bohatera, nie tylko samego Podkarpacia...”

Co Wincentego ukształtowało?

Wincenty Stefan Rutkowski urodził się 17 lipca 1895 roku w Słońsku, w powiecie inowrocławskim. Katolicka rodzina rolników, w której przyszedł na świat, ojciec Wojciech i matka Łucja (z domu Walczak), miała silne poczucie polskości. Pierwszą szkołą, do której trafia Wincenty, była pruska szkoła ludowa w Słońsku. 12-letni wówczas Stefan zostaje w niej za uporczywe mówienie językiem ojczystym i uczęsz-

czanie do kościoła katolickiego – zaarrestowany i przetrzymywany w areszcie bez wyroku pełne 2 tygodnie. Rodzice interweniują bezskutecznie. Kończy tę szkołę w wieku 14 lat, kontynuuje naukę w gimnazjum w Inowrocławiu na wydziale rolnym (w czasie konspiracji na zawód rolnika będzie się później powoływał). Po przeniesieniu do gimnazjum filologicznego w Poznaniu, w 1915 roku kończy szóstą klasę. Naukę przerywa I wojna światowa. W jej czasie Wincenty Rutkowski zostaje wcielony do armii niemieckiej. Przechodzi szybkie szkolenie telefonisty i bombardiera, zostaje odkomenderowany na front francuski. Bierze udział w walkach o Lasy Argońskie, potem zostaje przerzucony pod Verdun. We wrześniu 1917 z kolei, wysłany na front rosyjski, walczy pod Smorgoniem, Baranowiczami, Starą Wilejką, Naroczem – aż do kwietnia 1918. Potem ponownie walczy m.in. pod Verdun. Jego jednostka zostaje tam rozbita. W odwrocie wojsk I WŚ, przeżywa rozpad armii niemieckiej, zostaje uwięziony jako podejrzany za dezercję. Po tygodniu ucieka do Polski, lecz po drodze żandarmeria pruska aresztuje go znów. Ucieka jednak kolejny raz – tym razem do rodzinnego Słońska, w końcu listopada 1918.

Powstanie Wielkopolskie, dołącza Wincenty Rutkowski do Wojska Polskiego, w okresie międzywojennym rozwija się i awansuje

Pod koniec grudnia 1918 Wincenty włącza się w nurt działań powstańczych przeciwko Niemcom. Bierze udział, mając doświadczenie wojskowe, w powstaniu wielkopolskim w walkach o opanowanie przez Polaków Inowrocławia, Gniezna i Gniewkowa. Działania konspiracyjne łączy z edukacją. W marcu 1919 zdaje maturę filologiczną w Poznaniu. 4 kwietnia 1919, zatem niedługo później, wstępuje do Wojska Polskiego, otrzymując przydział w stopniu kaprała do Dowództwa Głównego Frontu Wielkopolskiego. Miesiąc później, w maju, otrzymuje odznakę Krzyża Walecznych. W okresie międzywojennym, po wojnie polsko-sowieckiej Rutkowski dalej szkoli się jako wojskowy. Awansuje na porucznika, potem na kapitana. Ważną datą jest 1927, kiedy

to zostaje przeniesiony na dowódcę 10 Dywizjonu Artylerii Konnej w Jarosławiu, które to miasto staje się jego drugim rodzinnym domem. Dalej awansuje: na kapitana. Wcześniej żeni się z Sylwią z Łubkowskich, 15 lutego 1923 roku. Z związku tego nie ma dzieci.

Walka w Związku Walki Zbrojnej i AK (1939-1943)

W kampanii wrześniowej 1939 Wincenty uczestniczy nadal w stopniu kapitana. Ze swoim pułkiem walczy pod Lwowem z okupantami – niemieckim i sowieckim. Po kapitulacji Lwowa decyduje, by pozostać w kraju, unika niewoli i przedostaje się do rodzinnego Jarosławia, do żony. W tym czasie rozpoczyna działalność konspiracyjną właśnie w jarosławskim. W 1941 awansuje na majora, zostaje również mianowany p.o. komendantem inspektoratu przemyskiego ZWZ, obejmującym: Przemyśl, Jarosław, Łańcut i Przeworsk. Funkcję tę pełni jeszcze w 1943, już w Armii Krajowej, pod pseudonimami „Żwan” lub „Kujawa”. Od września 1943 pełni rolę inspektora w Okręgu Krakowskim AK z zadaniem kontroli inspektoratów i obwodów tego okręgu pod względem bojowym, szkoleniowym i organizacyjnym. Obowiązki te pełni wzorowo do kwietnia 1944, do czasu nowej nominacji.

Dowódca AK „Burza” na Podkarpaciu (1944)

Na wiosnę 1944, kiedy zbliża się realizacja planu „Burza” we wschodniej części Okręgu Krakowskiego AK, mjr Wincenty Stefan Rutkowski zostaje mianowany inspektorem AK na Podkarpaciu i pełni obowiązki dowódcy 22 Dywizji Piechoty Górskiej AK. W skład tej dywizji wchodziły: Sannocki 2 Pułk Strzelców Podhalańskich AK, Jasielski 5 Pułk Strzelców Podhalańskich AK i Krośnieńsko-Brzozowski 6 Pułk Strzelców Podhalańskich AK. Oddziały Rutkowskiego ps. „Haszysz” uczestniczyły w wielu brawurowych i krwawych akcjach, jak m.in. rozbiście batalionu SS. Reasumując, mimo wielu nieścisłości historycznych, to właśnie Rutkowski dowodził akcją „Burza” na Podkarpaciu i za ten plan na tym obszarze odpowiadał. Mianowany później na zastępcę komendanta Podokręgu AK Rzeszów, poszukiwany był przez władze bezpieczeństwa, mimo to nie ujawnił się i nie został zdekonspirowany.

Dalsza walka o Niepodległą Polskę. Formacje NIE i WIN (1945-1946)

19 stycznia 1945 gen. Okulicki rozwiązał Armię Krajową. Już wcześniej przed tym wydarzeniem uformowała się organizacja podziemna NIE – Niepodległość. Statut NIE już w pierwszym punkcie określał, że „organizacja ma za zadanie wszystkimi dostępnymi środkami i metodami utrzymać Ducha Narodu i wywalczyć Niepodległą Wolną Polskę”. Z kolei ówczesne władze komunistyczne uważały, że NIE uprawiało szpiegostwo i dywersję przeciw Polsce Ludowej i Czerwonej Armii, a wręcz przygotowywało w Polsce powstanie. W tej tajnej organizacji Rutkowski otrzymuje nowe zadania w swoim okręgu, jednak wciąż poszukiwany przez NKWD, nosi ryzyko, że zostanie ujawniony i aresztowany. 7 maja 1945 gen. Anders rozwiązał NIE, co zaowocowało wkrótce utworzeniem konspiracyjnego WiN – „Wolność i Niezawisłość”. Rutkowski zostaje mianowany komendantem rejonu katowickiego WiN. W tym czasie Rutkowski ps. „Wojciech” zamieszkuje w dwóch lokalach w Katowicach. W każdym z powiatów swojego okręgu, organizuje Rutkowski tzw. kluby – w całkowicie nowych warunkach i jednak

odmiennym systemie konspiracyjnym. Zadania WiN obejmowały już nie tyle organizację wojskową, a polityczną, bo na czoło wysunęły się nadanie Państwu Polskiemu kierunku antykomunistycznego i prawnego, zrzuć jarzmo sowieckiego i ograniczeń wolności prasy, jak i swobód obywatelskich, w tym poparcie Polskiego Stronnictwa Ludowego. W 1946, przed referendum, wychodzą rozmaite broszury polityczne, promujące ww. idee i kierunki. Tajne gazetki WiN nosiły tytuły: „Orzeł Biały” czy też wprost „Wolność i Niezawisłość”. Po jawnie oszukańczym referendum powszechnym, jak i takich samych wyborach do Sejmu w styczniu 1947, ciężar działań WiN przenosi się bardziej na odcinek polityczny, zaprzestano wszelkiej akcji zbrojnej, likwidowano stopniowo zbrojne podziemie. W tych czasach Rutkowski ponownie unika aresztowania, tym razem w Katowicach; mieszkania, w których się ukrywał, zostają spalane. W tym czasie mjr Rutkowski awansuje na podpułkownika, będzie to jego najwyższy stopień wojskowy do śmierci. Zajmuje się teraz głównie próbą uwolnienia aresztowanych kolegów. Prowadzi ofiarne akcje zabezpieczające członków WiN przed dalszymi aresztowaniami, pomaga także jak może rodzinom aresztowanych. W kwietniu 1947 na mocy amnestii dotychczasowi aresztowani zostają uwolnieni. Jeden z nich radzi Rutkowskiemu ujawnienie się, lecz ten pozostaje niezłomny i postanawia dalej walczyć z reżimem. We wrześniu 1947 ppłk Rutkowski zostaje przeniesiony z południa Polski i mianowany komendantem Okręgu Północ „Wybrzeże” WiN z siedzibą w Gdańsku, podporządkowanego Komendantowi Obszaru Zachód WiN. Czas WiN jest już jednak policzony. W grudniu aresztowani zostali członkowie Komendy Głównej, niedługo później sam Rutkowski.

Aresztowanie, śledztwo UB, proces wojskowy i samotna śmierć – oraz rehabilitacja po 48 latach

Pod koniec 1947 ppłk Rutkowski zostaje aresztowany w Poznaniu. Po postępowaniu dochodzeniowym, które naruszało prawo już na tym etapie, bo podejrzany był traktowany od razu jak oskarżony, szybko został uznany za winnego. Śledztwo wypełnione było biciem, poniżaniem i znęcaniem psychicznym. Wychowany w szacunku dla honoru wojskowego, był na pewno zszokowany tymi procedurami. „W ostatnim słowie oskarżenia kategorycznie odrzucali zarzut szpiegostwa, a Rutkowski podkreślił postawę żołnierskiej służby w dobrej sprawie” – czytamy na końcu rozdziału „Dramatu ppłk Stefana W. Rutkowskiego – „Haszysza””. Wyrok nastąpił w 1948, Rutkowski poniósł śmierć w więzieniu we Wronkach w 1953. Wronki były więzieniem dla „groźnych przeciwników PRL”, wielu więźniów ginęło tam tzw. „śmiercią naturalną”, często bez żadnego śladu. Pod koniec 1995, autor książki „Dramat ppłk Stefana...”, Lech Dzikiewicz, osobiście składa wnioski o pełną rehabilitację skazanego Rutkowskiego, a Sąd Wojewódzki, Wydział IV Karny w Katowicach, po latach stwierdza nieważność orzeczenia w postanowieniu z 28 lutego 1996. W ten sposób po latach bojownik o Niepodległą Polskę, Wincenty Stefan Rutkowski, zostaje zrehabilitowany.

Tekst opracowała: **Olga Kłos na podstawie: „Dramat ppłk Stefana W. Rutkowskiego – „Haszysza””, Wydawnictwo Tuchów 1997**

Zdjęcia: ze zbiorów Marcina Rutkowskiego

WAKACJE 2021 Z BIBLIOTEKĄ

Tegoroczne wakacje obfitowały w zajęcia dla dzieci i młodzieży, zorganizowane przez Miejsko-Gminną Bibliotekę Publiczną w Gniewkowie. W czasie letniego wypoczynku młodzi, uzdolnieni artyści szlifowali swój talent podczas zajęć plastycznych – „Kreatywni w Bibliotece”. Z kolei miłośnicy plenerowych przygód uczestniczyli w wyjazdach rowerowych – „W drogę! Rowerowy zawrót głowy!”, gdzie podziwialiśmy piękne i ciekawe miejsca naszej gminy. „W zdrowym ciele, zdrowy duch” – to przysłowie było hasłem „Małych Mistrzów Sportu” – zajęć na świeżym powietrzu, podczas których dzieci uczestniczyły w zabawach sportowych na boisku. Fani gier komputerowych również nie mogli narzekać na nudę. W bibliotece zorganizowana została I edycja warsztatów Online dla dzieci i młodzieży w wieku od 10 do 18 lat, z tworzenia gry komputerowej oraz strony internetowej. Dziękujemy dzieciom i młodzieży za aktywne uczestnictwo w „Wakacjach z Biblioteką 2021”. Mamy nadzieję, że spędziliście ten czas z radością, zdobywając nową wiedzę i umiejętności.

Tekst: **Dawid Sarbinowski**

Zdjęcie: **MGBP w Gniewkowie**

NARODOWE CZYTANIE 2021

4.09.2021, w Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej w Gniewkowie, odbyła się 10. edycja Narodowego Czytania pod patronatem Pary Prezydenckiej Rzeczypospolitej Polskiej. W tym roku zmierzaliśmy się z ponadczasowym dramatem Gabrieli Zapolskiej pt. „Moralność Pani Dulskiej”. Oprawę poprowadzili uczniowie Szkoły Podstawowej nr 2 pod opieką p. Anny Bożko i uczniowie ze Szkoły Branżowej pod opieką p. Agnieszki Polanowskiej. Utwór odczytali specjaliści goście zaproszeni na tę wyjątkową okazję. Przydzielenie ról oraz pełne zaangażowanie czytających było idealnym rozwiązaniem, co widoczne było po różnorodnych reakcjach przybyłej widowni. Każda osoba na sali była niezwykle zaangażowana w dziesięcioletnią tradycję Narodowego Czytania, co niezmiennie nas cieszy oraz angażuje do dalszej pracy nad tym corocznym wyda-

INNOWACJE W NASZEJ BIBLIOTECE

Już w drugiej połowie września 2021, biblioteka w Gniewkowie przechodzi na system elektronicznej obsługi czytelnika LIBRA NET, zastępujący tradycyjne, papierowe karty czytelnicze. Powyższy system stanowić będzie znaczne udogodnienie dla czytelników, takie jak np. dostęp do katalogu Online przez 24h, 7 dni w tygodniu, czy posiadanie własnego, unikatowego konta oraz elektronicznej karty czytelnika. To tylko niektóre z wielu udogodnień związanych z informatyzacją funkcjonowania Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Gniewkowie.

Zachęcamy do skorzystania z linka: <https://www.mol.pl/pl/libra-net>, w celu uzyskania szczegółowych informacji dotyczących systemu LIBRA NET. Zapraszamy Państwa do kontaktu osobistego, aby zapisywać się do systemu elektronicznego, dokonując niezbędnej aktualizacji danych osobowych. Serdecznie zapraszamy!

Tel. 52 3558 470

e-mail: mgbpgniewkowo@poczta.onet.pl

Tekst: **Dawid Sarbinowski**

rzeniem, które pokazuje piękno czytelnictwa. Chcielibyśmy podziękować za wspólne czytanie, a także wspaniałą interpretację utworu. Dziękujemy za dostarczenie nam wielu cudownych chwil z książką, szczyptę humoru oraz niepowtarzalny klimat, który z pewnością pozostanie w naszej pamięci jeszcze przez długi czas. Słowa podziękowania kierujemy także do pani Elżbiety Torgowskiej – Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 2 w Gniewkowie, pani Lidii Stejter – Dyrektora Szkoły Branżowej I Stopnia w Gniew-

kowie, za współpracę oraz zaangażowanie na rzecz czytelnictwa. Mamy nadzieję, że za rok zobaczymy się w równie licznych i przede wszystkim zaangażowanym gronie, który dalej będzie chciał promować swoimi działaniami piękno literatury.

Tekst: **Marta Modrzejewska**

Zdjęcie: **Mateusz Bus**

IX EDYCJA BIEGU PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH ZA NAMI

15 sierpnia miała miejsce w Gniewkowie impreza biegowa – Bieg Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Do IX ogólnopolskiej edycji Biegu Tropem Wilczym, który organizuje Fundacja Wolność i Demokracja, przystąpili i profesjonaliści, i amatorzy. Mielśmy okazję spotkać się w szerokim gronie sympatyków i pasjonatów aktywności fizycznej. Prezentujemy wyniki biegu.

Bieg na 10 km – Kobiety

I miejsce: Joanna Sak

II miejsce: Anna Magoch

III miejsce: Anna Sak

Mężczyźni

I miejsce: Piotr Tomasik

II miejsce: Tomasz Kubiak

III miejsce: Patryk Kotlarek

CO W „SOKOLE” SŁYCHAĆ?

Oto kilka informacji z działalności Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, sekcja biegi, na przestrzeni pierwszego półrocza sezonu biegowego 2021. Dzięki środkom, które nasze Towarzystwo otrzymuje

Bieg na 1963 m – Kobiety

I miejsce: Alicja Sędlak

II miejsce: Daria Danielewicz

III miejsce: Maja Sędlak

Mężczyźni

I miejsce: Bartosz Hałas

II miejsce: Kamil Paradowski

III miejsce: Michał Chmielewski

Poza klasyfikacją nagrodzony został p. Edmund Dłoniak, weteran-ucznik wielu imprez sportowych w Gniewkowie. Także Jan Straszynski zdobył nagrodę dodatkową jako najmłodszy uczestnik biegu. Wszyscy uczestnicy dostali medale i pakiety upominkowe z koszulką, a ci z podium dodatkowo statuetki i nagrody specjalne. Do zobaczenia za rok, na kolejnej edycji.

Tekst i zdjęcia: **RN**

z Urzędu Miejskiego w Gniewkowie możemy brać udział w Grand Prix województwa kujawsko-pomorskiego w biegach, a jednocześnie też jesteśmy współorganizatorami XXVII Biegu im. Rodziny Milewskich 10 km Rojewo-Gniewkowo 07.11.2021, który jest finałem zmagania zawodników na trasach biegowych od maja do listopada w 9 miastach naszego województwa. Zawodnicy nasi reprezentują nasze Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” Gniewkowo również na biegach i marszach nordic walking oraz rajdach rowerowych czy też na imprezach w całym kraju.

Tekst: **Artur Woźniak**

Zdjęcie: **Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”**

AKTYWNIE 10×10

28 sierpnia 2021 to data, kiedy MGOKSiR w Gniewkowie zakończył kolejną zabawę sportowo-rekreacyjną dla aktywnych z miasta i gminy Gniewkowo, a także spoza niej. Wyniki zbieraliśmy, wedle regulaminu, do 26 sierpnia, a nagrody i pakiety upominkowe rozdaliśmy tuż przed G'ROCK Festival, który odbywał się w amfiteatrze letnim.

Zabawa rekreacyjno-sportowa Aktywnie 10×10 polegała na zbieraniu i prezentowaniu screenów z aktywności uczestników w dwóch kategoriach: chód/nordic walking oraz bieganie. Było kilka sposobów na przesłanie nam screena, tzn. pocztą mailową, przez aplikację BLISKO, a także przez prezentację bezpośrednio w facebookowej grupie Sportowe Gniewkowo (do której zapraszamy!).

Wszyscy uczestnicy, którzy wykonali min. 10 treningów po 10 km każdy, otrzymali pakiety upominkowe m.in. z medalem okolicznościowym Rok dr. Jana Dreckiego oraz serią gadżetów. Nagrodzeni liderzy w poszczególnych kategoriach natomiast, otrzymali dodatkowo bony do Decathlon oraz przykładowo słuchawki. Kto wygrał?

Chód/nordic walking

I miejsce – Aleksandra Łada

II miejsce – Małgorzata Kuliga

III miejsce – Magdalena Biernat

Bieganie

I miejsce – Karol Sławomir Podporski

II miejsce – Magdalena Biernat

III miejsce – Joanna Nadrajkowska

Serdecznie gratulujemy i zapraszamy do kolejnych konkursów.

Tekst i zdjęcie: **RN**

f Gazeta Gniewkorama

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów oraz ich korekty. Teksty, które nie zmieściły się w wydaniu, zamieszczone zostaną na FB Gazeta Gniewkorama. Materiały do następnego wydania prosimy nadsyłać do 6 października. Zapraszamy też bezpośrednio do siedziby redakcji.

GNIEWKOWO

BURMISTRZ GNIEWKOWA

zaprasza na

III FESTYN EKOLOGICZNY,

który odbędzie się

**25 września (sobota)
od godz. 9.00 na Rynku.**

W programie zaplanowano, m.in.:

- pokaz Akcji Sprzątania Świata przez Fundację Nasza Ziemia,
- wystawę Andrzeja Pągowskiego, twórcy kultowych plakatów akcji „Sprzątania Świata”,
- rozstrzygnięcie konkursów i wręczenia nagród,
- stoiska ekologiczne,
- i wiele innych atrakcji.

**EKOLOGICZNIE I ZDROWO
TO NASZE GNIEWKOWO**